

Всичѣ отъ свѣтъ, кой по злодѣе,

Честъ той има

За насъ мнима!

Вси пришелци

И невѣрци

У насъ тѣ сѣ ся набрали;

Тѣ нѣ смущили, н'убрали!

За насъ мжката остана

Да си неѣж, азъ, горкана:

.
.

Мире, Море, черно море,

По край тебе вѣкове,

Мой око ты ся възглѣдало

Като в' едно оглѣдало

Данно дойде да мѣ види,

Да м'отърве отъ обиди

Сестра мѣ по крѣвъ, по вѣрѣ

Дотвърни врагу сѣ сѣща мѣрѣ;

Твойте води засидѣли

Крѣвъ-тѣ чѣ сѣ пролѣли

Русситѣ сѣ Царѣ Николай